

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 sierpnia 2026 r.

DZP-2.93.14.2024.MP

Decyzja nr DZP-21/2026

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1, ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Colian Logistic spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Opatówku, (KRS: 0000326392, NIP: 9680933964), obejmującego okres trzech kolejnych miesięcy: luty, marzec i kwiecień 2024 roku

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie obejmującym trzy kolejne miesiące: luty, marzec i kwiecień 2024 roku przez Colian Logistic spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Opatówku, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na Colian Logistic spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Opatówku administracyjną karę pieniężną w wysokości 170 983,31 zł (słownie złotych: sto siedemdziesiąt tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt trzy 31/100), płatną do budżetu państwa w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 poz. 1790), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów² w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego³ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Colian Logistic spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Opatówku kosztami niniejszego postępowania w wysokości 184,00 zł (słownie złotych: sto osiemdziesiąt cztery 00/100),
2. zobowiązuje Colian Logistic spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Opatówku do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

² Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2025 r. poz. 1714), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

Spis treści

I.	Przebieg postępowania	4
II.	Przedmiot postępowania	7
III.	Ustalenia faktyczne	7
1.	Strona postępowania	7
2.	Podstawa dokonywanych ustaleń	8
3.	Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne	10
3a.	Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych	11
3b.	Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	13
3c.	Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	15
3d.	Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	17
IV.	Ocena prawna	19
1.	Colian Logistic sp. z o. o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.	19
2.	Przesłanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania.....	20
2.1.	Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	22
2.2.	Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	28
3.	Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania	30
V.	Kara pieniężna	31
1.	Nalożenie administracyjnej kary pieniężnej.....	31
2.	Siła wyższa jako przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary	35
3.	Wymiar administracyjnej kary pieniężnej	36
3.1.	Maksymalna wysokość kary pieniężnej	36
3.2.	Miarkowanie kary pieniężnej	38
3.2.1.	Waga naruszenia.....	39
3.2.2.	Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania.....	42
3.2.3.	Działania podjęte przez Stronę postępowania w celu zaprzestania naruszenia	45
3.2.4.	Współpraca Strony z Prezesem Urzędu w toku postępowania.....	47
3.2.5.	Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych	48
3.3.	Wysokość kary pieniężnej	49
VI.	Koszty postępowania	50
VII.	Pouczenie	51

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu”), działając na podstawie art. 13c ust. 3 Ustawy oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Colian Logistic sp. z o.o. z siedzibą w Opatówku (dalej także: „Strona” lub „Strona postępowania”).
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa Urzędu analiza prawdopodobieństwa wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Colian Logistic sp. z o.o. z siedzibą w Opatówku, w okresie obejmującym trzy kolejne miesiące, tj. luty, marzec i kwiecień 2024 roku, może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając na podstawie art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2, w związku z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu postanowieniem z 30 grudnia 2024 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Colian Logistic sp. z o.o. z siedzibą w Opatówku, obejmujące okres: luty, marzec i kwiecień 2024 roku, tj. trzy kolejne miesiące przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.
- (4) Pismem z 16 stycznia 2025 r. Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania informacji i dowodów dotyczących zawieranych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami w okresie objętym postępowaniem, a także do przekazania informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 7 oraz art. 13v ust. 2b Ustawy. Jednocześnie, Strona została wezwana do złożenia oświadczenia o posiadanym w latach 2023-2024 statusie przedsiębiorcy oraz wskazania podmiotów należących w latach 2023-2024 do tej samej, co Strona, grupy kapitałowej.
- (5) Do pisma z 7 lutego 2025 r. Strona postępowania załączyła oświadczenie o posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy, listę podmiotów należących do tej samej, co Strona, grupy kapitałowej oraz przekazała pliki JPK_WB dotyczące każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, za okres od lutego do kwietnia 2024 roku. Ponadto, przekazała uzupełnioną Tabelę nr 1 stanowiącą zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych wynikających z zawartych transakcji handlowych, w pliku MS Excel o nazwie:

[informacja prawnie chroniona] (dalej: „Tabela nr 1”). Strona postępowania oświadczyła, że dokonuje rozliczeń z [informacja prawnie chroniona] oraz nie korzysta z [informacja prawnie chroniona]. Odnosząc się z kolei do okoliczności, o których mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy Strona wskazała, że nie wystąpiły wobec niej zdarzenia o charakterze siły wyższej. Jednocześnie, w odniesieniu wymiaru kary, stosownie do art. 13v ust. 2b Ustawy podniosła argumenty i wskazała na okoliczności, które w jej ocenie powinny zostać uwzględnione przy jej ustalaniu.

- (6) W toku postępowania, Prezes Urzędu wezwał kontrahentów Strony do wskazania terminów zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych z nią transakcji handlowych, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mających wpływ na ich bieg oraz do przedłożenia w tym zakresie stosownych dowodów potwierdzających ww. informacje. Wezwania zostały skierowane do następujących kontrahentów: [informacje prawnie chronione] .
- (7) Kontrahenci Strony, w odpowiedzi na skierowane do nich wezwania, przekazali wyjaśnienia w formie pisemnej i tabelarycznej oraz przedłożyli stosowne dokumenty, w szczególności: faktury, zlecenia transportowe, listy przewozowe, dowody dostaw oraz potwierdzenia przelewu. W odniesieniu do odpowiedzi, które nie zawierały wszystkich wymaganych informacji lub dokumentów, pismem z 28 kwietnia 2025 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do ich uzupełnienia.
- (8) W celu pozyskania dodatkowego materiału dowodowego służącego weryfikacji sposobu spełniania przez Stronę świadczeń pieniężnych, pismami z 28 kwietnia 2025 r. oraz 22 stycznia 2026 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do złożenia wyjaśnień, przekazania dodatkowych informacji oraz przedłożenia niezbędnych dowodów w zakresie: spełnienia świadczeń pieniężnych w drodze potrącenia, spełnienia wskazanych świadczeń pieniężnych w całości przelewem bankowym albo częściowo przelewem bankowym, a częściowo w drodze kompensaty, dokumentów potwierdzających dokonanie korekt w odniesieniu do wskazanych transakcji handlowych z Tabeli nr 1, plików JPK_V7 w części dotyczącej ewidencji zakupów VAT za okres od sierpnia 2023 roku do kwietnia 2024 roku, weryfikacji wskazanych przez Stronę dat określających uzgodnione przez strony transakcji handlowych terminy zapłaty w odniesieniu do wskazanych świadczeń pieniężnych oraz dokumentów kontraktowych dotyczących świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w załączonej do wezwania tabeli, na podstawie których doszło do konkretnej dostawy towaru lub wykonania usługi, z których wynikałyby uzgodnione przez strony transakcji handlowych terminy i warunki zapłaty.

- (9) W pismach z 7 lipca 2025 r. i 19 lutego 2026 r. Strona postępowania udzieliła odpowiedzi na skierowane do niej wezwania, przedstawiając stosowne wyjaśnienia oraz przedkładając wymagane dokumenty.
- (10) Działając na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., pismem z 1 czerwca 2026 r. Strona została poinformowana o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie, Prezes Urzędu, kierując się treścią art. 9 k.p.a. przedstawił Stronie ustalenia faktyczne w zakresie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i poinformował o zamiarze nałożenia na Stronę kary.
- (11) W piśmie z 16 czerwca 2026 r. Strona przedstawiła stanowisko końcowe w sprawie, podnosząc, że okoliczności faktyczne nie uzasadniają wymierzenia jej maksymalnej dopuszczanej przepisami prawa administracyjnej kary pieniężnej. W efekcie, Strona postępowania wniosła o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, ewentualnie o jej istotne obniżenie, tak, aby jej wysokość pozostawała w adekwatnej relacji do rzeczywistej wagi stwierdzonych opóźnień, okoliczności ich wystąpienia oraz postawy Strony w toku postępowania, przy uwzględnieniu wskazanych w piśmie okoliczności. W uzasadnieniu swojego stanowiska Strona postępowania przedstawiła argumentację odnoszącą się do charakteru zidentyfikowanych opóźnień, ich rzeczywistego znaczenia gospodarczego oraz wpływu tych okoliczności na ocenę zasadności wymierzenia i wysokości ewentualnej administracyjnej kary pieniężnej.
- (12) Za główny argument Strona uznała okoliczność, że [informacja prawnie chroniona].
- (13) Strona postępowania nie kwestionowała faktu wystąpienia opóźnień w regulowaniu płatności wobec dostawców, jednak wskazała, że [informacja prawnie chroniona] W ocenie Strony, okoliczność ta powinna zostać uwzględniona przy ocenie zasadności wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej oraz ustaleniu jej wysokości. Strona podniosła, że [informacja prawnie chroniona]. Zdaniem Strony, w szczególności [informacja prawnie chroniona].
- (14) W ocenie Strony za odstąpieniem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, ewentualnie za istotnym obniżeniem jej wysokości, przemawia przede wszystkim [informacja prawnie chroniona] .
- (15) Dodatkowo, Strona zwróciła uwagę na swoją postawę w toku postępowania, ukierunkowaną na zapewnienie pełnej i rzeczywistej współpracy z Prezesem Urzędu, rozumianej jako aktywne i transparentne uczestnictwo w procesie wyjaśniania sprawy. Podniosła, że [informacja prawnie chroniona] oraz udzielała wyczerpujących odpowiedzi na kierowane zapytania, dążąc do zapewnienia kompletności przedstawianych informacji i umożliwienia

prawidłowej oceny stanu faktycznego. Strona wskazała również, że realizacja obowiązków związanych z postępowaniem wymagała [informacja prawnie chroniona], jednak dołożyła należytej staranności, aby obowiązki wobec Prezesa Urzędu były wykonywane terminowo i rzetelnie, pomimo [informacja prawnie chroniona]W ocenie Strony, jej działania świadczą o tym, że nie uchylała się od współpracy z organem, lecz prowadziła ją w sposób uporządkowany, przewidywalny i zapewniający bieżącą komunikację. Zdaniem Strony, powyższa postawa powinna zostać uwzględniona przy końcowej ocenie sprawy, w szczególności w zakresie, w jakim przyczyniła się do sprawnego ustalenia stanu faktycznego oraz prawidłowej analizy przekazanych danych.

II. Przedmiot postępowania

- (16) Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy w okresie objętym postępowaniem, tj. w trzech następujących po sobie miesiącach: luty, marzec i kwiecień 2024 r., Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 13b ust. 2 Ustawy, a zatem ustalenie, czy doszło do naruszenia przez nią zakazu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy. W tym celu konieczne było ustalenie sumy wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które Strona spełniła po terminie w okresie objętym postępowaniem, albo których nie spełniła w tym okresie, pomimo upływu terminu zapłaty.

III. Ustalenia faktyczne

1. Strona postępowania

- (17) Prezes Urzędu ustalił, że Colian Logistic sp. z o. o. z siedzibą w Opatówku jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000326392. Jej głównym przedmiotem działalności jest transport drogowy towarów. Kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotów prywatnych. Od daty wszczęcia niniejszego postępowania do dnia wydania niniejszej decyzji dane rejestrowe Strony nie uległy zmianie.

Dowody: Odpisy z rejestru przedsiębiorców KRS aktualne na dzień 30 grudnia 2024 r. [001] i na dzień 19 sierpnia 2026 r. [044].

- (18) Prezes Urzędu przyjął, że w odniesieniu do transakcji handlowych poddanych analizie w toku postępowania, Strona posiadała status dużego przedsiębiorcy. Prezes Urzędu oparł się przy tym o treść oświadczenia złożonego przez Stronę, gdyż nie budziło ono jego wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Dowód: Oświadczenie Strony z 7 lutego 2025 r. [007.6.]

- (19) Prezes Urzędu ustalił również, że do dnia wydania niniejszej decyzji na portalu publicznym Krajowego Rejestru Zadłużonych Ministerstwa Sprawiedliwości (<https://krz.ms.gov.pl/>) nie obwieszczano: o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości Strony postępowania, o ogłoszeniu upadłości Strony postępowania, czy też otwarciu w stosunku do niej postępowania restrukturyzacyjnego. Również w dziale 6 w rubrykach 5-7 odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS Strony brak jest wzmianki o postępowaniu upadłościowym, restrukturyzacyjnym czy naprawczym.

2. Podstawa dokonywanych ustaleń

- (20) Na podstawie art. 2, art. 3 oraz art. 13b ust. 4 Ustawy, oraz w oparciu o zebrany materiał dowodowy, w tym: Tabelę nr 1, dane z ewidencji podatkowej (JPK_V7), dane zawarte w wyciągach bankowych (JPK_WB) oraz faktury, potwierdzenia przelewów, umowy, dokumenty zamówień i zleceń transportowych, dowody dostaw i wyjaśnienia, Prezes Urzędu ustalił zakres podmiotowy i przedmiotowy postępowania.
- (21) Punktem wyjścia dla dokonywanych ustaleń faktycznych były informacje dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych przez Stronę postępowania transakcji handlowych. Informacje te zostały przedstawione przez Stronę na żądanie Prezesa Urzędu w trybie art. 13f Ustawy, w formie Tabeli nr 1 przekazanej przy piśmie z 7 lutego 2025 r.
- (22) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione okolicznością, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiada kompletną wiedzę, możliwą do przekazania w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu.
- (23) Informacje zawarte w Tabeli nr 1 podlegały weryfikacji w oparciu o dowody przedłożone przez Stronę postępowania oraz jej kontrahentów w odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu. Istotne dla ustaleń faktycznych pozostawały również informacje z publicznie dostępnych rejestrów i baz (KRS, CEIDG, bazy sprawozdań finansowych) oraz publikowane na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego ogłoszenia dotyczące średnich kursów walut.
- (24) Zawarte w Tabeli nr 1 informacje, uzupełnione w toku postępowania wyjaśnieniami Strony oraz przedłożonymi dokumentami, stanowiły punkt wyjścia dla zakresienia przedmiotu postępowania. Ustalenia w tym zakresie były dokonywane sukcesywnie, w toku całego postępowania, na podstawie wyników analizy gromadzonego materiału dowodowego. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności lub wątpliwości Strona była wzywana do złożenia dodatkowych wyjaśnień i dokumentów.
- (25) Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu miał na względzie zakres przedmiotowy określony w wezwaniu z 16 stycznia 2025 r., a także przywołane poniżej

przepisy Ustawy wskazujące, które świadczenia pieniężne lub inne świadczenia o charakterze pieniężnym nie podlegają analizie w niniejszym postępowaniu, w tym:

- art. 3 pkt 1 i 2 Ustawy, który stanowi, że przepisów Ustawy nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2026 r. poz. 913) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2026 r. poz. 533) odpowiednio od dnia ogłoszenia upadłości albo od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2026 r. poz. 38);
- art. 13b ust. 4 Ustawy, który stanowi, że przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
 - 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
 - 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej⁴;
 - 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. z 2025 r. poz. 1526 ze zm.)
- i w przypadku zidentyfikowania takich świadczeń w zebranych materiale dowodowym, wyłączył je z dalszej analizy.

(26) Mając na uwadze okres objęty postępowaniem oraz brzmienie art. 13b ust. 2 Ustawy, z którego wynika, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczy wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, dokonując ustalenia sumy wartości tych świadczeń w niniejszym postępowaniu Prezes Urzędu pominął następujące świadczenia pieniężne ujęte przez Stronę w Tabeli nr 1:

- świadczenia pieniężne spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lutego 2024 r.,
- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 30 kwietnia 2024 r. lub później,
- świadczenia pieniężne spełnione w terminie.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 7 lutego 2025 r. [007.7]

⁴ Grupa kapitałowa - w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, obejmuje wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę, dalej: „grupa kapitałowa”.

- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 7 lutego 2025 r. [007.8]
- Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 7 lipca 2025 r. [024c7]
- Faktury, zlecenia transportowe, listy przewozowe, dowody dostaw, potwierdzenia przelewów, zestawienia tabelaryczne załączone do pism kontrahentów: [informacje prawnie chronione]
- Faktury VAT, umowy najmu, faktury korygujące, dokumenty stanowiące dowody spełnienia świadczeń w postaci potwierdzenia przelewu, uzgodnienia kompensat w postaci korespondencji mailowej oraz oświadczenia o potrąceniu, dokumenty kontraktowe - zlecenia transportowe, zestawienia tabelaryczne załączone do pism Strony z 7 lipca 2025 r. [024c-e] i 19 lutego 2026 r. [035b]

3. Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne

- (27) Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania spełniła po terminie zapłaty albo nie spełniła do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem pomimo upływu terminu zapłaty (dalej: „Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne”).
- (28) Tabela A stanowiąca załącznik do niniejszej decyzji identyfikuje każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne poprzez wskazanie: numeru identyfikacji podatkowej (NIP) kontrahenta Strony postępowania - dostawcy towarów lub usług, numeru faktury potwierdzającej dostawę towaru lub usługi, daty zakupu, terminu zapłaty obowiązującego Stronę, daty spełnienia przez Stronę świadczenia pieniężnego na rzecz dostawcy, jeżeli zostało ono spełnione w okresie objętym postępowaniem, wartości i waluty świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury oraz wartości tego świadczenia, które Prezes Urzędu ustalił jako spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, właściwego kursu waluty obcej dla świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej. Każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne posiada również przypisaną liczbę porządkową nadaną mu przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1. Ponadto, dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazana została liczba dni opóźnienia w jego spełnieniu wraz z odpowiednią grupą opóźnień od WŚ1 do WŚ5, o których mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy.
- (29) W Tabeli A w kolumnie O oznaczonej nazwą: „Kategoria zdarzenia” Prezes Urzędu zamieścił adnotacje odnoszące się do szczególnych okoliczności dotyczących danego świadczenia pieniężnego, które zostały szczegółowo opisane w treści niniejszej decyzji.

3a. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych

- (30) Zgodnie definicją ustawową zawartą w art. 4 pkt 1a Ustawy - świadczeniem pieniężnym jest wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, czyli w umowie, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością (art. 4 pkt 1 Ustawy).
- (31) Na podstawie firm i form prawnych kontrahentów oraz ich numerów identyfikacji podatkowej (NIP) wskazanych w Tabeli nr 1 i zweryfikowanych w ewidencji podatkowej (JPK_V7), a także w oparciu o dane publicznie dostępne w rejestrach przedsiębiorców (KRS, CEIDG), Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne byli przedsiębiorcy, a zatem podmioty, do których stosuje się przepisy Ustawy (art. 2), nie będące jednak podmiotami publicznymi.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 7 lutego 2025 r. [007.7]
 - Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 7 lipca 2025 r. [024c7]
 - Faktury VAT, faktury korygujące, potwierdzenia przelewu, uzgodnienia kompensat w postaci korespondencji mailowej oraz oświadczenia o potrąceniu, zlecenia transportowe, zestawienia tabelaryczne załączone do pism Strony z 7 lipca 2025 r. [024c-e] i 19 lutego 2026 r. [035b]
 - Faktury, zlecenia transportowe, listy przewozowe, dowody dostaw, potwierdzenia przelewów, zestawienia tabelaryczne załączone do pism kontrahentów: [informacje prawnie chronione].
- (32) Na tej samej podstawie Prezes Urzędu ustalił również, że w nazwach kontrahentów, wskazanych w Tabeli A nie znajdują się oznaczenia: „bank”, „kasa”, „kasa oszczędnościowo-kredytowa”, „unia kredytowa”. Żaden z kontrahentów nie znajduje się też w zestawieniu notyfikacji dotyczących działalności instytucji kredytowych na terytorium RP poprzez oddział, publikowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego na stronie: https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/zestawienie_notyfikacji_dot_dzialnosci_instucji_kredytowych_na_terytoryum_RP_poprzez_oddzial.
- (33) Nadto, z analizy tej wynika, że w firmie żadnego z kontrahentów wskazanych w Tabeli A nie ma następujących oznaczeń: „towarzystwo ubezpieczeń”, „zakład ubezpieczeń”, „towarzystwo ubezpieczeń i reasekuracji” albo „zakład ubezpieczeń i reasekuracji” oraz odpowiednich skrótów: „TU”, „ZU”, „TUiR” albo „ZUiR”; „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” i skrót: „TUW”; „towarzystwo reasekuracji”, „towarzystwo reasekuracyjne”

albo „zakład reasekuracji” oraz skrótów: „TR” albo „ZR”; „towarzystwo reasekuracji wzajemnej” oraz skrót: „TRW”.

- (34) Prezes Urzędu ustalił również, że kontrahenci Strony wskazani w Tabeli A nie należą do tej samej, co Strona, grupy kapitałowej. W tym zakresie, Prezes Urzędu oparł swe ustalenia na pochodzącej od Strony informacji o podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej. Prezes Urzędu uznał te informacje za wiarygodne, ponieważ to Strona posiada najlepszą wiedzę o swoich relacjach z innymi przedsiębiorcami, w tym o istnieniu powiązań lub uprawnień umożliwiających jej wywieranie decydującego wpływu na decyzje innych podmiotów, jak również umożliwiającym innym przedsiębiorcom wywieranie takiego wpływu na decyzje Strony.

Dowód: Lista podmiotów z grupy kapitałowej wspólnej dla Colian Logistic sp. z o.o. zawarta w piśmie Strony z 7 lutego 2025 r. [007.3]

- (35) Z zebranego materiału dowodowego, w szczególności: informacji podanych przez Stronę w Tabeli nr 1, danych z jej ewidencji podatkowej (JPK_V7) oraz treści dokumentów zamówień przedłożonych przez kontrahentów Strony, dowodów dostawy, dokumentów transportowych, protokołów odbioru wynika również, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. dostawę towaru lub wykonanie usługi. Wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają zatem z umów o charakterze odpłatnym. Fakt wystawienia przez kontrahentów faktur VAT potwierdzających zawarcie tych umów, ujęcie ich w ewidencji podatkowej i przestanie przez Stronę do urzędu skarbowego w formie plików JPK_V7, świadczą również o zawarciu tych umów w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 7 lutego 2025 r. [007.7]
- Faktury VAT, faktury korygujące, potwierdzenia przelewu, uzgodnienia kompensat w postaci korespondencji mailowej oraz oświadczenia o potrąceniu, zlecenia transportowe, zestawienia tabelaryczne załączone do pism Strony z 7 lipca 2025 r. [024c-e] i 19 lutego 2026 r. [035b]
- Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z 7 lipca 2025 r. [024c-e] i 19 lutego 2026 r. [035b]
- Faktury, zlecenia transportowe, listy przewozowe, dowody dostaw, potwierdzenia przelewów, zestawienia tabelaryczne załączone do pism kontrahentów: [informacje prawnie chronione].

- (36) Jednocześnie, biorąc pod uwagę powyższe dowody Prezes Urzędu ustalił, że umowy, z których wynikał obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, nie obejmowały czynności bankowych, o których mowa w art. 5 Prawa bankowego, ani nie były zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (37) Nadto, na podstawie informacji o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi, podanej przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu ustalił w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, że Strona otrzymała świadczenia niepieniężne przed upływem uzgodnionych przez strony transakcji handlowych terminów zapłaty. Zdaniem Prezesa Urzędu informacje o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi podane przez Stronę w Tabeli nr 1 są miarodajne, albowiem Strona posiada najpełniejszą wiedzę, co do tej okoliczności. Jako, że podane przez Stronę informacje - w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów - nie budziły wątpliwości Prezesa Urzędu, kwestia ta nie wymagała dalszych wyjaśnień. Powyższe pozwala na przyjęcie, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią wynagrodzenie za otrzymany przez Stronę towar lub wykonaną na jej rzecz usługę.

Dowód: Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 7 lutego 2025 r. [007.7]

- (38) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zaprezentowane w Tabeli A stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy.
- (39) Na podstawie udzielonych przez Stronę szczegółowych wyjaśnień i przedłożonych dowodów Prezes Urzędu ustalił, że transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, zostały zawarte po 8 grudnia 2022 r.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 7 lutego 2025 r. [007.7];
- Faktury VAT, zlecenia transportowe, umowy najmu załączone do pism Strony z 7 lipca 2025 r. [024c-e] i 19 lutego 2026 r. [035b]

3b. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (40) W odniesieniu do każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego, Prezes Urzędu dokonywał ustaleń w zakresie terminu zapłaty opierając się o dane zawarte w Tabeli nr 1, w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy”. Podkreślić należy, że Strona miała prawny obowiązek wskazania terminów prawidłowych, tj. wynikających z treści stosunków prawnych łączących Stronę z jej dostawcami. Wskazane przez Stronę terminy zapłaty zostały zweryfikowane w oparciu o zebrane w sprawie dowody, w tym: umowy, zlecenia

transportowe, faktury oraz informacje przekazane Prezesowi Urzędu przez kontrahentów Strony.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 7 lutego 2025 r. [007.7];
- Faktury VAT, zlecenia transportowe, umowy najmu załączone do pism Strony z 7 lipca 2025 r. [024c-e] i 19 lutego 2026 r. [035b]

(41) Wyjątek w tym zakresie stanowią terminy zapłaty, które Prezes Urzędu ustalił na podstawie przedłożonych zleceń transportowych, a które były odmienne od wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1. W tych przypadkach w Tabeli A w kolumnie O o nazwie: „Kategoria zdarzenia” widnieje adnotacja: „skorygowano termin zapłaty zgodnie z danymi na zleceniu transportowym”.

Dowody:

- Zlecenia transportowe stanowiące załączniki do pism Strony z 7 lipca 2025 r. [024c-e] i 19 lutego 2026 r. [035b].
- Zlecenia transportowe przekazane przez kontrahentów Strony [022b, 026c, 018b, 019b, 012b, 016b, 023b].

(42) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego⁵.

(43) Tym samym, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach zapłaty wskazanych w Tabeli A w kolumnie G o nazwie: „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)”.

(44) Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, obok przedsiębiorców dużych, byli również mikroprzedsiębiorcy, mali- i średni przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”). Prezes Urzędu dokonał tych ustaleń na podstawie ogólnodostępnych danych zawartych w rejestrach przedsiębiorców i sprawozdaniach finansowych oraz na podstawie informacji widniejących na stronach internetowych przedsiębiorców.

(45) Jednocześnie, Prezes Urzędu ustalił, że terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 jako terminy wynikające z umów zawartych z kontrahentami posiadającymi status MŚP nie naruszały przepisów Ustawy regulujących kwestię maksymalnych terminów zapłaty (art. 7

⁵ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2026 r. poz. 795), dalej: „k.c.”.

ust. 2a Ustawy). Wobec powyższego, w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z kontrahentami MŚP Prezes Urzędu ocenił terminowość spełnienia tych świadczeń względem terminów umownych.

- (46) W odniesieniu do żadnego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych Strona nie wykazała również istnienia ustawowego lub umownego prawa do wstrzymania się z zapłatą, czy też wstrzymania lub zawieszenia biegu uzgodnionych terminów zapłaty, ani nie wykazała istnienia sporu co do wysokości zobowiązania do zapłaty. Powyższe potwierdza z kolei istnienie obowiązku zapłaty tych świadczeń w terminach zapłaty uzgodnionych przez strony transakcji handlowych.
- (47) W związku z tym, że terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych upływały najpóźniej w okresie objętym postępowaniem Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a tym samym, Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach zapłaty wskazanych w Tabeli A.
- (48) Na podstawie tak ustalonych terminów zapłaty Prezes Urzędu dokonał dalszych ustaleń w toku postępowania, dotyczących terminowości dokonania zapłaty oraz długości ewentualnego opóźnienia.

3c. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (49) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że część Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych została spełniona przez Stronę postępowania po terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem. Daty spełnienia tych świadczeń pieniężnych zostały wskazane w Tabeli A w kolumnie H o nazwie: „Data spełnienia świadczenia pieniężnego”.
- (50) W ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczenia usług, Strona postępowania rozliczała swoje zobowiązania (spełniała świadczenia pieniężne) w formie przelewów bankowych, dokonywanych zarówno pojedynczo, w odniesieniu do jednej faktury, jak i zbiorczych, obejmujących należności wynikające z wielu faktur.
- (51) Ustalając datę spełnienia Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego Prezes Urzędu oparł się na danych wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 i ustalił, że daty te były zgodne z danymi wynikającymi z przedłożonych w tym zakresie dowodów. Na tej podstawie, w Tabeli A w kolumnie H o nazwie: „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” wskazano datę operacji na rachunku bankowym Strony postępowania, zgodnie z informacjami zawartymi w plikach JPK_WB i potwierdzeniach przelewów przekazanych przez Stronę postępowania oraz jej kontrahentów.

Dowody:

- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 7 lutego 2025 r. [007.8.]
- potwierdzenia przelewów dołączone do pisma Strony z 7 lipca 2025 r. [024c9].
- potwierdzenia przelewów przekazane przez kontrahentów Strony: [informacje prawnie chronione].

- (52) Zważywszy, że większość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych została spełniona przez Stronę postępowania przelewem bankowym bezpośrednio na rzecz dostawcy, odstąpiono w tym zakresie od stosownej adnotacji w Tabeli A w kolumnie O o nazwie: „Kategoria zdarzenia”. Wyjątek stanowią te Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, które zostały spełnione przez Stronę częściowo w drodze przelewu bankowego, a częściowo w drodze potrącenia.
- (53) W przypadku potrąceń zarówno fakt, jak i daty spełnienia świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu ustalił na podstawie informacji przekazanych przez Stronę, udzielonych przez nią w tym zakresie wyjaśnień oraz przedłożonych dowodów. Za datę spełnienia Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego, spełnionego w drodze potrącenia Prezes Urzędu przyjął datę dokonania potrącenia wynikającą z dokumentu potwierdzającego jego dokonanie. Data ta znajduje potwierdzenie w dokumentach przedłożonych przez Stronę, stanowiących dowody spełnienia świadczeń pieniężnych. Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne spełnione przez Stronę w drodze potrącenia zostały ujęte w Tabeli A w kolumnie O o nazwie: „Kategoria zdarzenia” adnotacją: „potrącenie umowne”.

Dowód: dokumenty potrąceń załączone do pisma Strony z 7 lipca 2025 r. [nr 024c5]

- (54) W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił również, że część Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych została spełniona częściowo w drodze przelewu bankowego, a częściowo w drodze potrącenia. W tych przypadkach w Tabeli A w kolumnie O o nazwie: „Kategoria zdarzenia” Prezes Urzędu zamieścił stosowne adnotacje wskazujące, która część świadczenia pieniężnego została spełniona w drodze potrącenia, a która część - w drodze przelewu bankowego. Dodatkowo, świadczenia te zostały w kolumnie „Lp. z Tabeli nr 1”, przy liczbie porządkowej danego świadczenia pieniężnego, oznaczone literą „a”.
- (55) Porównując tak ustalone daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych z obowiązującymi Stronę terminami zapłaty świadczeń pieniężnych (kolumna H Tabeli A o nazwie: „Data spełnienia świadczenia pieniężnego”) Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie świadczenia pieniężne ujęte w Tabeli A zostały spełnione po upływie terminów ich zapłaty.
- (56) Dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego ujętego w Tabeli A Prezes Urzędu obliczył liczbę dni opóźnienia liczoną od dnia następującego po upływie terminu zapłaty do dnia spełnienia świadczenia pieniężnego w okresie objętym postępowaniem.

3d. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (57) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty na rzecz swoich kontrahentów wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcjach handlowych w wysokości wynikającej z zawartych z nimi umów i wystawionych na ich podstawie faktur VAT wskazanych przez nią w Tabeli nr 1, wykazanych w ewidencji JPK_V7 oraz przekazanych w toku postępowania zarówno przez Stronę, jak i jej kontrahentów.

Dowody:

- Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 7 lutego 2025 r. [007.7]
 - Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 7 lipca 2025 r. [024c7]
 - Faktury korygujące stanowiące załączniki do pisma Strony z 7 lipca 2025 r. [024c4]
 - Dokumenty potrąceń załączone do pisma Strony z 7 lipca 2025 r. [024c5]
 - Zlecenia transportowe stanowiące załączniki do pism Strony z 7 lipca 2025 r. [24c-e] i 19 lutego 2026 r. [035b]
 - Zlecenia transportowe przekazane przez kontrahentów Strony [022b, 026c, 018b, 019b, 012b, 016b, 023b]
- (58) W odniesieniu do części Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych Prezes Urzędu ustalił, że wartość wymagalnego świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie była mniejsza od wartości tego świadczenia wynikającej z faktury dokumentującej daną transakcję handlową. W tych przypadkach Prezes Urzędu uwzględnił te różnice ustalając wartość każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wskazaną w Tabeli A oraz każdorazowo stosując przy takim świadczeniu odpowiednią adnotację w kolumnie O o nazwie: „Kategoria zdarzenia”:
- „uwzględniona korekta” - w przypadkach, w których wartość świadczenia pieniężnego została zmniejszona na podstawie wystawionych przez dostawców faktur korygujących;
 - w części spełnione w terminie przelewem bankowym;
 - w części spełnione w terminie przez potrącenie.

Dowody:

- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 7 lutego 2025 r. [007.8.]
 - Faktury korygujące stanowiące załączniki do pisma Strony z 7 lipca 2025 r. [024c4]
 - Dokumenty potrąceń załączone do pisma Strony z 7 lipca 2025 r. [024c4]
- (59) Strona postępowania nie wykazała, aby w odniesieniu do umów, z których wynikały Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, po odebraniu towaru lub wykonaniu usługi, a przed upływem uzgodnionego terminu zapłaty, kwestionowała jakość lub zgodność towaru albo usługi z umową, występując wobec kontrahenta z roszczeniem o obniżenie ceny,

a następnie dokonując potrącenia przysługującej jej z tego tytułu wierzytelności z wierzytelnością kontrahenta z tytułu z zapłaty uzgodnionego wynagrodzenia.

- (60) Mając na uwadze wyżej wskazane okoliczności, Prezes Urzędu ustalił wartość wynagrodzenia, z uwzględnieniem jej ewentualnych zmian, dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego, która została wskazana w Tabeli A.
- (61) Prezes Urzędu ustalił również, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały w dokumentujących je fakturach wyrażone w walucie złoty (PLN) oraz [informacja prawnie chroniona]. W odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej, Prezes Urzędu ustalił wartość Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego na podstawie art. 13b ust. 3 Ustawy i obliczył jego równowartość przy zastosowaniu średniego kursu waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski:
- ostatniego dnia roboczego okresu objętego postępowaniem, tj. 30 kwietnia 2024 roku - w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem,
 - ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień spełnienia świadczenia pieniężnego - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem.
- (62) W Tabeli A w kolumnie L o nazwie: „Waluta” wskazano walutę, w której zgodnie z fakturą VAT dokumentującą daną transakcję handlową wyrażone zostało każde świadczenie pieniężne, tj. „PLN” dla świadczeń wyrażonych w złotych polskich oraz [informacja prawnie chroniona] dla świadczeń wyrażonych w [informacja prawnie chroniona], natomiast w kolumnie M o nazwie: „Kurs waluty” wskazano odpowiedni dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego kurs danej waluty obcej ogłoszony przez Narodowy Bank Polski (dalej: „NBP”) na stronie internetowej NBP i dostępny w archiwum kursów średnich NBP - tabela A pod adresem: <https://nbp.pl/statystyka-i-sprawozdawczosc/kursy/archiwum-kursow-srednich-tabela-a/>.
- (63) W oparciu o tak ustaloną liczbę dni opóźnienia Prezes Urzędu zakwalifikował każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne do jednej z pięciu grup świadczeń opisanych poniżej, czemu dał wyraz w kolumnie J Tabeli A pod nazwą: „Grupa (WŚ1-WŚ5)”.
- (64) Mając na uwadze wskazaną w Tabeli A wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego, ustaloną liczbę dni opóźnienia w jego spełnieniu i treść art. 13v ust. 2 Ustawy określającego sposób obliczenia maksymalnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu obliczył sumy wartości Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych przedziałach:
- WŚ1 = [informacja prawnie chroniona]zł - opóźnienia nie przekraczają 30 dni
 - WŚ2 = [informacja prawnie chroniona] zł - liczba dni opóźnienia wynosi od 31 do 60 dni
 - WŚ3 = [informacja prawnie chroniona]zł - liczba dni opóźnienia wynosi od 61 do 120 dni

- WŚ4 = [informacja prawnie chroniona]zł - liczba dni opóźnienia wynosi od 121 do 365 dni
- WŚ5 = [informacja prawnie chroniona]zł - liczba dni opóźnienia przekracza 365 dni

(65) Suma wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Prezes Urzędu ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały spełnione przez Stronę postępowania po terminie w okresie objętym postępowaniem wynosi [informacja prawnie chroniona] zł.

IV. Ocena prawna

(66) Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny, Prezes Urzędu zważył, co następuje.

1. Colian Logistic sp. z o. o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy

(67) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.

(68) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

(69) Zgodnie z art. 13c ust. 1 Ustawy, Prezes Urzędu prowadzi postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec podmiotów, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędących podmiotami publicznymi. Mając na względzie treść powyższych przepisów oraz treść art. 2 pkt 1 Ustawy, do których one odsyłają, należy stwierdzić, że podmiotami, w stosunku do których może być prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i które są adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁶, o ile nie są oni podmiotami publicznymi.

(70) Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Z kolei, zgodnie z art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

⁶ Dz.U. z 2025 r. poz.1480, dalej: „ustawa Prawo przedsiębiorców”.

- (71) Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 Ustawy, przez podmiot publiczny należy z kolei rozumieć podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych⁷.
- (72) W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Colian Logistic sp. z o.o. jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością - a zatem osobą prawną wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS i prowadzi we własnym imieniu, w sposób ciągły zorganizowaną działalność zarobkową. Strona postępowania jako spółka prawa handlowego prowadząca działalność gospodarczą jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, a zatem podmiotem, o którym mowa w art. 2 pkt 1 Ustawy.
- (73) Jednocześnie, kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego, a zatem Strona postępowania nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych w art. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych. W związku z tym, Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.
- (74) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że Strona postępowania jest adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy i może być stroną prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a także adresatem - wydanej w wyniku jego przeprowadzenia - decyzji administracyjnej.

2. Przesłanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania

- (75) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2 Ustawy, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.
- (76) W treści art. 4 pkt 1 Ustawa wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.
- (77) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych. Pojęcie to wyznacza zatem zakres przedmiotowy postępowania i dokonywanych w nim ustaleń.

⁷ Dz.U. z 2026 r. poz. 793, dalej: „ustawa Prawo zamówień publicznych”.

- (78) Przy czym, należy mieć również na względzie art. 3 Ustawy, wyłączający z zakresu jej stosowania:
- 1) długi objęte postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2026 poz. 913) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2026 r. poz. 533),
 - 2) umowy, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia - Prawo bankowe (Dz.U. z 2026 r. poz. 38 ze zm.).
- (79) Nadto, zgodnie z treścią art. 13b ust. 4 Ustawy, ustalając wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija:
- 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
 - 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej,
 - 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (80) Biorąc pod uwagę treść powyższych przepisów należy stwierdzić, że ustalenie naruszenia przez Stronę zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wymaga wykazania, że Strona postępowania była zobowiązana do spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, które spełniają poniższe cechy:
- 1) stanowią świadczenia pieniężne w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, do których odnosi się zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i do których ma zastosowanie Ustawa, tj. takie, które:
 - wynikają z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z podmiotami wskazanymi w art. 2 Ustawy;
 - nie są wyłączone z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie jej art. 3;
 - 2) nie podlegały pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 Ustawy;
 - 3) były wymagalne w okresie objętym postępowaniem;
 - 4) zostały spełnione po terminie albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem;
 - 5) ich suma wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.
- (81) Spełnienie wskazanych przesłanek jest konieczne i zarazem wystarczające do ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Popętnienie deliktu administracyjnego jest bowiem powiązane z obiektywnym stanem opóźnienia, niezależnym od jego przyczyn.

- (82) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba, że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy⁸. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.
- (83) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (84) Zgodnie z art. 4 pkt 1a Ustawy, świadczenia pieniężne to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Natomiast transakcją handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.
- (85) Przy interpretacji pojęcia „świadczenia pieniężnego” i „transakcji handlowej” należy mieć na względzie treść Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych⁹, która została implementowana do polskiego porządku prawnego na mocy Ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 2 Dyrektywy 2011/7/UE ma ona zastosowanie do wszystkich płatności, które stanowią wynagrodzenie w transakcjach handlowych. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE „transakcje handlowe”, to transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzą do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem. Ponieważ art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE nie

⁸ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepioto-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

⁹ Dz. U. UE 2011, L. 48, dalej: „Dyrektywa 2011/7/UE”.

zawiera żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, które miałyby na celu określenie znaczenia i zakresu tego pojęcia, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE”) - pojęcie „transakcji handlowej” wymaga autonomicznej i jednolitej wykładni, uwzględniającej zarówno brzmienie i kontekst przepisu, w którym znajduje się to pojęcie, jak i cele tego przepisu oraz aktu prawa Unii, którego ów przepis stanowi część (pkt 29)¹⁰.

- (86) Nadto, jeżeli strony uzgodniły, że w ramach tej samej umowy realizowane będą kolejne dostawy towarów lub będą wykonywane kolejne usługi, przy czym każda z tych dostaw lub każda z tych usług rodzi obowiązek zapłaty po stronie dłużnika, to spełnione są oba przewidziane w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE warunki, aby każdą dostawę towarów lub każdą wykonaną usługę na podstawie tej umowy uznać za transakcję handlową w rozumieniu tego przepisu. Art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE należy zatem interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „transakcji handlowych” obejmuje każdą kolejną dostawę towarów lub każde kolejne świadczenie usług w wykonaniu jednej i tej samej umowy (pkt 33).
- (87) Odnosząc się do definicji transakcji handlowej wskazanej w treści art. 4 pkt 1 Ustawy stwierdzić należy, że każda odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi - w przypadkach, w których dane zamówienie wynikało z uprzednio zawartej umowy ramowej również stanowi transakcję handlową. Odrębną transakcją handlową jest zatem każda umowa jednorazowa zawierana na podstawie umowy ramowej, każde zamówienie lub zlecenie składane na podstawie takiej umowy i dostawa każdej partii towaru, etap wykonania usługi - za które uzgodniono wynagrodzenie.
- (88) Mając na uwadze powyższe, „świadczenie pieniężne” stanowi zapłatę - a zatem wyrażony w pieniądzu ekwiwalent za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. za każdą dostawę towaru lub wykonanie każdej usługi, czy też dzieła lub ich części, wynikający z (w wykonaniu) umów posiadających następujące cechy:
- są odpłatne - ekwiwalentem świadczenia niepieniężnego jest w nich płatność, czyli wynagrodzenie wyrażone w pieniądzu;
 - przedmiotem uzgodnionego w nich świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
 - ich stronami są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

¹⁰ Wyrok TSUE z dnia 1 grudnia 2022 r., C-419/21, ECLI:EU:C:2022:948.

- (89) Z kolei, podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, to przede wszystkim przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców oraz podmioty z nimi zrównane, m.in.:
- podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców;
 - podmioty, o których mowa w art. 4, art. 5 ust. 1 i art. 6 ustawy Prawo zamówień publicznych;
 - oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych;
 - przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.
- (90) Jeśli chodzi o pojęcie „dostawy towarów” oraz „świadczenia usług” - przy ich interpretacji należy wziąć pod uwagę orzecznictwo TSUE, zgodnie z którym pojęciom tym należy nadać w całej Unii Europejskiej autonomiczną i jednolitą wykładnię, dokonując jej z uwzględnieniem wymogów związanych z jednolitym stosowaniem prawa Unii Europejskiej w związku z zasadą równości. Stanowią one autonomiczne pojęcia prawa Unii Europejskiej, których zakresu nie można ustalić poprzez odniesienie do pojęć znanych prawu państw członkowskich lub do klasyfikacji dokonanych na szczeblu krajowym, lecz należy tego dokonać przy uwzględnieniu zarówno brzmienia, kontekstu, jak i celów przepisu, który się nimi posługuje¹¹. Tak więc pojęcia „dostawy towarów” i „świadczenia usług”, podobnie jak pojęcie „transakcji handlowych”, o których mowa w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE, należy interpretować w świetle postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”), które dotyczą swobodnego przepływu towarów i usług, zawartych odpowiednio w jego art. 34, 56 i 57, a także orzecznictwa TSUE interpretującego te podstawowe swobody¹².
- (91) Należy też mieć na względzie, że Traktat definiuje pojęcie „usługi” szeroko, w sposób pozwalający objąć nim każde świadczenie, które nie jest objęte innymi swobodami, tak aby żadna działalność gospodarcza nie pozostała poza zakresem stosowania swobód podstawowych¹³.
- (92) Z powyższego wynika zatem, że transakcje handlowe w powyższym rozumieniu nie stanowią transakcje objęte swobodą przepływu kapitału i płatności, zawartą w art. 63-66 Traktatu.

¹¹ Wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., C-199/19 (pkt 27), ECLI:EU:C:2020:548.

¹² Wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., C-199/19 (pkt 30), ECLI:EU:C:2020:548.

¹³ Por. wyrok TSUE z 3 października 2006 r., C-452/04, EU:C:2006:631, pkt 32.

- (93) Również ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług¹⁴ posługuje się pojęciem „dostawy towarów” i „świadczenia usług”. Zgodnie z definicją z art. 2 pkt 22 tej ustawy przez sprzedaż rozumie się odpłatną dostawę towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju, eksport towarów oraz wewnątrzwspólnotową dostawę towarów. Dokonanie tych czynności rodzi obowiązek wystawienia faktury VAT (art. 106b ust. 1). Faktury VAT dokumentują zatem transakcje, których przedmiotem jest dostawa towarów i świadczenie usług.
- (94) Jak podkreśla prawodawca UE w Motywie (18) Dyrektywy 2011/7/UE: „Faktury równają się wezwaniom do zapłaty i są ważnymi dokumentami w łańcuchu transakcji dostawy towarów i świadczenia usług, między innymi do celów ustalenia terminów płatności”.
- (95) Biorąc pod uwagę treść art. 4 pkt 1 Ustawy - przez umowy związane z prowadzoną działalnością należy rozumieć związek z działalnością faktycznie wykonywaną przez dany podmiot, niezależnie od tego, czy działalność ta jest ujawniona w odpowiednim rejestrze lub ewidencji, przepis ten ujawnienia takiego bowiem nie wymaga. Należy przy tym przyjąć, że umowa jest związana z prowadzoną działalnością jej stron, jeżeli dostawca towaru/wykonawca usługi wystawił fakturę VAT dokumentującą sprzedaż. Zgodnie bowiem z treścią art. 15 ust. 1 ustawy o VAT podatnikami tego podatku są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Działalność gospodarcza zaś - zgodnie z ust. 2 tego artykułu obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.
- (96) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej (wyrażonej zarówno w polskich złotych, jak i w walucie [informacja prawnie chroniona]) w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego.
- (97) Uzgodnione przez strony tych umów świadczenia niepieniężne polegały na odpłatnej dostawie towarów lub odpłatnym świadczeniu usług. Strona postępowania otrzymała uzgodnione w nich świadczenia niepieniężne (dostarczono jej towary lub wyświadczone usługi) przed upływem uzgodnionych terminów zapłaty. Stronami tych umów byli przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2 Ustawy. Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały udokumentowane w ewidencji JPK_V7

¹⁴ Dz.U. 2025 poz. 775 ze zm., dalej: „ustawa o VAT”.

lub zostały stwierdzone wystawionymi przez kontrahentów fakturami VAT dokumentującymi dostawę towarów lub usług, które nie podlegały obowiązkowemu ujęciu w plikach JPK_V7. Świadczy to o tym, że wynikały one z umów (transakcji handlowych) zawieranych w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością. Dlatego też, mając na względzie powyższe rozważania, Prezes Urzędu uznał, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy, do zapłaty których zobowiązana była Strona postępowania.

- (98) Jednocześnie, skoro - jak ustalił Prezes Urzędu - do dnia wydania niniejszej decyzji w stosunku do Strony nie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne, ani nie została ogłoszona upadłość, to Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustaw Prawo upadłościowe i Prawo restrukturyzacyjne, a zatem nie ma do nich zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 1 Ustawy.
- (99) Prezes Urzędu ustalił, że żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, nie jest podmiotem uprawnionym do dokonywania czynności bankowych i tym samym, żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie wynika z czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego. Do żadnego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie ma zatem zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 2 Ustawy.
- (100) Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Strona postępowania jest podmiotem prywatnym, a więc nie jest podmiotem zaliczanym do sektora finansów publicznych. W związku z tym, żadne Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne nie wynika z umowy, której stronami są wyłącznie podmioty zaliczane do sektora finansów publicznych, a zatem do żadnego z nich nie ma zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 3 Ustawy.
- (101) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie jest świadczeniem pieniężnym, do którego nie stosowałoby się Ustawy na podstawie jej art. 3.
- (102) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż dwa lata przed wszczęciem postępowania.
- (103) Niniejsze postępowanie zostało wszczęte 30 grudnia 2024 r. Natomiast - jak wynika z ustaleń Prezesa Urzędu opisanych w części III punkcie 3b niniejszej decyzji i zaprezentowanych w Tabeli A - terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych przypadały w okresie od lutego 2024 r. do kwietnia 2024 r., a zatem nie upłynęły wcześniej niż 2 lata

przed dniem wszczęcia postępowania. W związku z powyższym, żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy.

- (104) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.
- (105) W zakresie pojęcia „grupy kapitałowej” art. 4 pkt 7 Ustawy odsyła do definicji zawartej w art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którą przez grupę kapitałową rozumie się wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę. Wprawdzie nie zdefiniowano samego pojęcia „kontroli”, jednak w art. 4 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje się, że przez „przejęcie kontroli” należy rozumieć wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania przez przedsiębiorcę uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców.
- (106) Decydująca zatem dla konstrukcji grupy kapitałowej w powyższym rozumieniu jest taka relacja między podmiotami, która umożliwia jednemu z nich („przedsiębiorcy dominującemu”) wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę („przedsiębiorcę zależnego”). W literaturze twierdzi się, że możliwość wywierania decydującego wpływu przez jednego przedsiębiorcę na innego przedsiębiorcę oznacza możliwość rozstrzygania o najważniejszych sprawach przedsiębiorcy zależnego, jego funkcjonowaniu, rozwoju rynków, tempa innowacyjności, czyli możliwość podejmowania decyzji z jego punktu widzenia strategicznych¹⁵.
- (107) Kontrola przedsiębiorców (zależnych) przez innego przedsiębiorcę (dominującego) może odbywać się nie tylko bezpośrednio, ale także pośrednio, a zatem poprzez podmioty zależne.
- (108) Nie ulega zatem wątpliwości, że sama Strona posiada najlepszą wiedzę o podmiotach należących do grupy kapitałowej.
- (109) W związku z tym, że żaden z kontrahentów wskazanych w Tabeli A nie należy do podmiotów wskazanych przez Stronę, jako należących do tej samej grupy kapitałowej, w stanie faktycznym niniejszej sprawy uprawnione jest przyjęcie, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie wynikają z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty

¹⁵ E. Stawicki [w:] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. II, red. A. Stawicki, Warszawa 2016, art. 4; K. Kohutek [w:] M. Sieradzka, K. Kohutek, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2014, art. 4.

należące do tej samej grupy kapitałowej, a zatem żadne z nich nie podlega pominięciu, stosownie do art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy.

- (110) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 3 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (111) Prezes Urzędu ustalił, że ani Strona, ani żaden z jej kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie prowadzą działalności ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. W związku z tym, transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie zostały zawarte w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 Ustawy.
- (112) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 Ustawy.
- (113) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały ustalone przy uwzględnieniu przepisów Ustawy określających zakres podmiotowy i przedmiotowy, o którym mowa w pkt III. 2. decyzji.

2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (114) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wskazane w Tabeli A były wymagalne w okresie objętym postępowaniem. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 30 sierpnia 2006 r., (sygn. akt II CSK 90/06, OSNC 2007 nr 6 poz. 92), „wymagalność roszczenia nie została w prawie cywilnym zdefiniowana, powszechnie jednak przyjmuje się, że wyraża ona stan, w którym, obiektywnie rzecz ujmując, wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Początek wymagalności roszczenia nie daje się formułować w regułę ogólną, ponieważ dla różnych stosunków prawnych i dla różnych roszczeń może być zróżnicowany. Określa go każdorazowo konkretna wierzytelność oraz treść, charakter lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność się wywodzi”.
- (115) Wymagalność świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 13b Ustawy należy powiązać z upływem terminu spełnienia świadczenia, czyli w przypadku świadczenia pieniężnego - z upływem terminu jego zapłaty.
- (116) Popętnienie deliktu administracyjnego powiązane jest z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się (art. 13b ust. 1 Ustawy), który w przepisie art. 13b ust. 2 Ustawy definiowany

jest jako stan faktyczny, w którym suma wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem wynosi co najmniej 2 000 000 zł.

(117) Nie ma zatem wątpliwości, że świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, to świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął, Strona ich nie spełniła i były wymagalne w okresie objętym postępowaniem. Świadczenie pieniężne staje się wymagalne najpóźniej w dniu następującym po dacie, w której upływał termin spełnienia świadczenia, czyli termin zapłaty (tak m.in. M. Lemkowski, Glosa do wyroku SN z 8 marca 2002 r., III CKN 548/2000, Monitor Prawniczy 2003/22, s. 1047). Tak rozumiana wymagalność zbiega się z powstaniem stanu opóźnienia. Z opóźnieniem mamy bowiem do czynienia w każdym przypadku, w którym dłużnik nie spełnia świadczenia w terminie (Zobowiązania część ogólna, A. Brzozowski i inni, Warszawa 2021, str. 374).

(118) Powyższe pozwala zatem na przyjęcie, że każde świadczenie pieniężne, którego termin zapłaty upłynął i nie zostało spełnione przez dłużnika, jest świadczeniem opóźnionym i wymagalnym. Jednocześnie - zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy - stan wymagalności i opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego musi istnieć w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu przyjął, że do spełnienia tej przesłanki konieczne i zarazem wystarczające jest, żeby świadczenie pieniężne było wymagalne i opóźnione chociażby przez jeden dzień w okresie objętym postępowaniem.

(119) W kolumnie I o nazwie: „Liczba dni opóźnienia” w Tabeli A wskazano - dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia następującego po dniu, w którym upływał termin zapłaty wskazany w kolumnie G o nazwie: „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)” Tabeli A, czyli od dnia wymagalności do dnia przypadającego w okresie objętym postępowaniem, w którym świadczenie zostało spełnione, wskazanego w kolumnie H o nazwie: „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” Tabeli A lub do ostatniego dnia objętego postępowaniem, jeżeli świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem.

(120) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych opóźnienie w okresie objętym postępowaniem wynosiło co najmniej jeden dzień. Powyższe prowadzi do wniosku, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia były wymagalne w okresie objętym postępowaniem i nie zostały spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem.

(121) Przy czym, podstawę do ustalenia daty wymagalności oraz liczby dni opóźnienia stanowi termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych - żaden z nich bowiem nie był

sprzeczny z przepisem art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy. Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w szczególności art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy).

(122) Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, które uzależniają zakres swobody kontraktowej stron transakcji handlowych w tym obszarze od wielkości prowadzonego przez te strony przedsiębiorstwa. Przepisy te formułują ogólną zasadę, zgodnie z którą termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi. Jeżeli dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty za towary lub usługi jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca - zasada ta obowiązuje bez wyjątków. W pozostałych przypadkach termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.

(123) Powyższe przepisy ograniczające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie maksymalnych terminów zapłaty nie miały zastosowania w niniejszej sprawie. Terminowość spełnienia świadczeń pieniężnych wynikających z umów zawartych z kontrahentami z sektora MŚP Prezes Urzędu ocenił z uwzględnieniem postanowień umownych określających terminy zapłaty, bowiem nie przekraczały one 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania

(124) Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, jak i uzasadnienie prawne należy stwierdzić, że wartość świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, nie wyłączonych z zakresu jej stosowania na podstawie art. 3 Ustawy, spełnionych przez Stronę postępowania po terminie w okresie objętym postępowaniem albo nie spełnionych przez nią w tym okresie, ustalona z pominięciem świadczeń, o których mowa w art. 13b ust. 4 Ustawy, wyrażona w złotych z uwzględnieniem równowartości świadczenia pieniężnego wyrażonego w [informacja prawnie chroniona], ustalonej zgodnie z art. 13b ust. 3 Ustawy, wynosi [informacja prawnie chroniona] złotych, czyli przekracza próg ustawowy 2 000 000 złotych, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy.

(125) Dlatego też, Prezes Urzędu stwierdził, że w okresie objętym postępowaniem, tj. luty, marzec, kwiecień 2024 roku Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, czyli popełniła delikt administracyjny, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

(126) W tych okolicznościach, należało orzec jak w punkcie I.1 sentencji niniejszej decyzji.

V. Kara pieniężna

1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej

(127) Zgodnie z art. 13v ust. 1 Ustawy - w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu może nałożyć na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(128) Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „Prezes Urzędu może nałożyć” oznacza, że decyzje w tym względzie mieszczą się w ramach tzw. uznania administracyjnego. Uznanie administracyjne jest konstrukcją prawną pozwalającą organowi administracji publicznej na wybór konsekwencji prawnych zaistnienia stanu faktycznego, do którego odnosi się hipoteza normy prawnej. A zatem, przedmiotem uznania w rozpoznawanej sprawie jest określenie skutku prawnego w postaci nałożenia kary pieniężnej bądź jej nienakładania.

(129) Ocena, czy w konkretnej sprawie występują okoliczności uzasadniające nałożenie kary pieniężnej, została pozostawiona organowi prowadzącemu postępowanie. Nie oznacza to jednak dowolności, bowiem rozstrzygnięcie w tym zakresie wymaga uzasadnienia i podlega kontroli sądowo-administracyjnej.

(130) Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 4872/21 (opubl. LEX nr 3290511), uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.a., tj. organ powinien dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. Zarówno pojęcia interesu społecznego, jak i słusznego interesu strony nie zostały ustawowo zdefiniowane, co powoduje, że treść nadaje im organ orzekający. Z reguły interes indywidualny nie pokrywa się z interesem społecznym.

(131) Przy czym, zasada określona w art. 7 *in fine* k.p.a. nakazująca organom uwzględniać interes społeczny i słuszny interes obywateli przy wydawaniu decyzji uznaniowej, nie daje prymatu żadnej z powyższych wartości. Ustawodawca w art. 7 k.p.a. nie określił hierarchii tych wartości, ani też zasad rozstrzygania kolizji pomiędzy interesem społecznym i słusznym

interesem strony, (tak też: A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, LEX/el. 2022, art. 7).

- (132) Przesłanka słusznego interesu strony, aczkolwiek niezdefiniowana, wskazuje, że nie chodzi w niej o każdy interes strony (a więc chęć uzyskania rozstrzygnięcia organu administracji publicznej o treści zgodnej z wolą strony), ale wyłącznie o interes zgodny przede wszystkim z prawem i zasadami współżycia społecznego. Słuszny interes strony musi być interesem znajdującym oparcie w obowiązujących przepisach prawa, bowiem zasada praworządności, wyrażona w art. 6 k.p.a., zobowiązuje organy administracji do działania na podstawie przepisów prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 lipca 2021 r., III OSK 3755/21, opubl. LEX nr 3217829).
- (133) Uznanie interesu za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 maja 1998 r., I SA/Ka 1744/96, LEX nr 33416). Poza tym nie można uznać, iż interes strony jest słuszny, jeżeli godzi on zarazem w interes społeczny (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 czerwca 1995 r., SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845).
- (134) Jednocześnie należy podkreślić, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów ustawy - może znaleźć uzasadnienie jedynie w wyjątkowych sytuacjach (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20, LEX nr 3115072).
- (135) Podobnie przyjmuje się w orzecznictwie sądowym na gruncie decyzji Prezesa Urzędu o nałożeniu kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kary pieniężne nakładane z tytułu naruszenia zakazów określonych w ustawie mają wprawdzie charakter fakultatywny, jednak odstąpienie od nałożenia kary powinno następować w wyjątkowych przypadkach, gdy nawet wymierzenie kary w wysokości symbolicznej stanowiłoby dla przedsiębiorcy znaczącą dolegliwość, pozostającą w rażącej sprzeczności ze stopniem winy przedsiębiorcy oraz szkodliwością stwierdzonej praktyki dla interesów konsumentów (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 marca 2015 r. VI ACa 539/14 LEX nr 1667658 oraz wyrok S.A. z 26 kwietnia 2013 r. VI ACa 1539/12 LEX nr 1369418). Zasady te - ze względu na zbliżoną konstrukcję normatywną kary - można odpowiednio odnieść do kar administracyjnych wymierzanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

- (136) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszania od naruszenia prawa (prewencję negatywną)¹⁶. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.
- (137) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej¹⁷. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków¹⁸.
- (138) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, priorytetem w przedłożonym projekcie było przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów, oprócz instrumentów prywatnoprawnych, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się ze spełnianiem swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Celem przywołanej zmiany legislacyjnej była poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.
- (139) Mając na względzie powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu, nienakładanie administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych byłoby uzasadnione, gdyby w okolicznościach konkretnej sprawy istniał taki słuszny interes Strony w nienałożeniu na nią kary, który przeważałby nad interesem społecznym w jej ukaraniu lub też - nałożenie kary pieniężnej w okolicznościach konkretnej

¹⁶ Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

¹⁷ R. Stankiewicz, Komentarz do art. 189B (w:) R. Hausner, *Kodeks Postępowania Administracyjnego* Komentarz. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.

¹⁸ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

sprawy byłoby sprzeczne z celami Ustawy i funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). Nadto, musiałyby być one zgodne z normami prawnymi, w szczególności z konstytucyjną zasadą równości oraz dopuszczalne na gruncie art. 107 Traktatu. Jednakże, w niniejszej sprawie Prezes Urzędu istnienia takiego słusznego interesu Strony nie dostrzega.

- (140) Biorąc pod uwagę powyższe, nałożenie kary w okolicznościach niniejszej sprawy jest w pełni uzasadnione. W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił bowiem, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku, w okresie objętym postępowaniem podmioty wymienione w Tabeli A nie otrzymały bądź otrzymały po terminie zapłaty należne im świadczenia pieniężne za dostarczone towary lub wykonane usługi, których łączna wartość wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł.
- (141) Należy mieć przy tym na uwadze, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. Krąg podmiotów dotkniętych bezprawnym zachowaniem Strony postępowania może być zatem znacznie szerszy. Nie ulega więc wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony postępowania został lub mógł zostać dotknięty szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, które grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a przez to narusza wymagający ochrony interes ogólnospołeczny.
- (142) Brak zapłaty w uzgodnionym terminie powoduje, że wierzyciele nie mogą zarządzać własnymi środkami finansowymi, które im się należą i którymi mogliby dysponować, gdyby otrzymali je w terminie, np. dokonywać zakupów, wypłacać wynagrodzenia pracownikom, czy spełniać swoje zobowiązania wobec wierzycieli prywatnoprawnych i publicznoprawnych. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 stycznia 2023 r., VII Aga 855/22 (niepubl.), opóźnienia w płatnościach naruszają istotny interes ekonomiczny dostawców, którzy wykonując swoje zobowiązanie mają prawo oczekiwać, że druga strona również wykona swoje obowiązki wynikające z umowy. Brak płatności może przy tym powodować, że zatory płatnicze przenoszą się na dalsze podmioty w łańcuchu dostaw.
- (143) Mając na uwadze powyższe rozważania należy uznać, że skala opóźniania się w analizowanym okresie przez Stronę postępowania z zapłatą za dostarczone towary i usługi wyrażająca się kwotą zaległości ([informacja prawnie chroniona] zł), liczbą niezapłaconych w terminie faktur ([informacja prawnie chroniona] faktur) oraz liczbą wierzycieli, których interes ekonomiczny został naruszony ([informacja prawnie chroniona] wierzycieli) pozwala na stwierdzenie, że zachowanie Strony naruszyło lub mogło naruszyć interes szerszego kręgu

podmiotów/wierzycieli, a zatem stworzyło stan zagrożenia powstaniem zatorów płatniczych w gospodarce.

(144) Dlatego też, uzasadnione jest wymierzenie Stronie kary po to, aby odstraszyć ją od popełniania tego czynu w przyszłości. W ten sposób realizuje się jednocześnie pośrednia ochrona wierzycieli, którzy często - w obawie przed utratą zamówień - nie dochodzą swych wierzytelności w stosunku do dłużników. Nie ulega zatem wątpliwości, że ochrona interesu społecznego w niniejszej sprawie wymaga ukarania sprawcy deliktu administracyjnego.

(145) Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, w ocenie Prezesa Urzędu nałożenie kary w niniejszym postępowaniu jest uzasadnione i celowe.

2. Siła wyższa jako przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary

(146) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy, w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej, Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

(147) Jak trafnie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 października 2017 r., I OSK 3394/15¹⁹, pojęcie siły wyższej nie jest definiowane normatywnie. W literaturze i judykaturze dominuje pogląd, że siła wyższa oznacza zdarzenie zewnętrzne w stosunku do powołującego się na nią podmiotu, którego to zdarzenia nie dało się przewidzieć ani mu zapobiec, nawet przy dołożeniu najwyższego stopnia staranności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16²⁰; uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 26 października 2007 r., III CZP 30/07²¹). Najczęściej dotyczy to stanu klęski żywiołowej związanej z działaniem sił przyrody, lecz także może chodzić o zakłócenia porządku społecznego, jak zamieszki, wojna (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16²² i I GSK 170/16²³). Przez siłę wyższą rozumie się zdarzenie zewnętrzne (teoria obiektywna), które ma charakter nadzwyczajny (nikły stopień prawdopodobieństwa jego wystąpienia) i którego skutkom w świetle aktualnego poziomu wiedzy i techniki nie można zapobiec (por. post. Sądu Najwyższego z 16 września 2011 r., IV CSK 77/11²⁴).

(148) Ponadto, art. 13v ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa, jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim

¹⁹ LEX nr 2407165.

²⁰ Legalis nr 1840216.

²¹ Legalis nr 88637.

²² Legalis nr 1840216.

²³ Legalis nr 1740600.

²⁴ Legalis nr 461921.

charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia tej sankcji, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Takie stanowisko zostało wyrażone ww. wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 października 2017 r. (I OSK 3394/15), a także w licznych orzeczeniach sądowych.

- (149) W piśmie z 7 lutego 2025 r. Strona postępowania oświadczyła, że w sprawie nie zachodzą okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy. Jednocześnie, z ustaleń Prezesa Urzędu również nie wynika, aby działanie siły wyższej mogło być przyczyną nadmiernego opóźniania się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym niniejszym postępowaniem.

Dowód: pismo Strony z 7 lutego 2025 r. [007.3]

- (150) Wobec powyższego, Prezes Urzędu uznał, że w niniejszej sprawie nie zachodzą okoliczności opisane w art. 13v ust. 7 Ustawy, które uzasadniałyby odstępianie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na tej podstawie.

3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej

- (151) Wymierzając wysokość administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności ustalił wysokość kary maksymalnej w oparciu o wzór ustawowy, określony w art. 13v ust. 2 Ustawy, a następnie dokonał jej miarkowania w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy. W oparciu o przywołane przepisy prawa i mając na względzie całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu zbadał, czy w niniejszej sprawie występują okoliczności obciążające lub łagodzące i rozważył, jaki powinny mieć one wpływ na wysokość kary pieniężnej. W ten sposób następuje indywidualizacja kary.

3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej

- (152) Zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy - wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż obliczona według następującego wzoru:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

WK - maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej,

WŚ1 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego

postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, nie przekracza 30 dni,

WŚ2 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 31 do 60 dni,

WŚ3 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 61 do 120 dni,

WŚ4 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 121 do 365 dni,

WŚ5 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, przekracza 365 dni.

(153) Odnosząc się do treści art. 13v ust. 2a Ustawy, Prezes Urzędu wskazuje, że dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, w tym ustalając wystąpienie nadmiernego opóźniania się przez Stronę ze spełnianiem świadczeń pieniężnym w okresie objętym przedmiotowym postępowaniem, uwzględnił treść art. 13b ust. 4 Ustawy i pominął świadczenia pieniężne (o ile świadczenia te zostały zidentyfikowane w przekazanej przez Stronę Tabeli nr 1):

- 1) których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
- 2) wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;

3) wynikające z transakcji handlowych zawieranych w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(154) Prezes Urzędu przedstawił wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w Tabeli A, jednocześnie, wskutek wyliczenia dla każdego z nich liczby dni opóźnienia zakwalifikował każde z tych świadczeń do właściwej grupy opóźnień określanych symbolami od WŚ1 do WŚ5.

(155) Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych grupach opóźnienia wyniosła:

- WŚ1 = [informacja prawnie chroniona] zł
- WŚ2 = [informacja prawnie chroniona] zł
- WŚ3 = [informacja prawnie chroniona] zł
- WŚ4 = [informacja prawnie chroniona] zł
- WŚ5 = [informacja prawnie chroniona] zł

(156) W celu obliczenia maksymalnej wartości administracyjnej kary pieniężnej (WK) Prezes Urzędu zastosował wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

(157) W stanie faktycznym niniejszej sprawy, maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej została obliczona w oparciu o ustalenia poczynione w przedmiotowym postępowaniu, w tym przy uwzględnieniu ustalonych wartości [informacja prawnie chroniona]:

$$WK = [informacja prawnie chroniona] \text{ zł.}$$

3.2. Miarkowanie kary pieniężnej

(158) Zgodnie z art. 13v ust. 2b Ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę następujące dyrektywy wymiaru kary:

- 1) wagę naruszenia;
- 2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania;
- 3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia;
- 4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
- 5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych,

nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

- (159) W powyższym zakresie Prezes Urzędu, w toku niniejszego postępowania, wzywał Stronę do opisanie przywołanych okoliczności oraz przedłożenia materiału dowodowego potwierdzającego ich wystąpienie.
- (160) Organ administracji publicznej stosuje wskazane dyrektywy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej stosownie do stanu faktycznego i prawnego występującego w sprawie. Wymaga tego zasada indywidualizacji kary (zob. M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. VIII, Opublikowano: WKP 2020).
- (161) Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na względzie treść art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy, Prezes Urzędu rozważał odrębnie każdą z dyrektyw wymiaru kary w zakresie istnienia okoliczności łagodzących i obciążających. Zestawiał ze sobą te okoliczności w ramach każdej z dyrektyw, aby ocenić, czy dają one podstawę do złagodzenia lub zaostrzenia kary w ramach danej dyrektywy lub pozostają bez wpływu na podstawę wymiaru kary.

3.2.1. Waga naruszenia

- (162) W odniesieniu do pierwszej dyrektywy wymiaru kary, czyli wagi naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 1 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (163) W niniejszym postępowaniu naruszenie prawa ma postać naruszenia ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, określonego w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy.
- (164) Waga naruszenia w konkretnej sprawie powinna być zatem oceniana w kategoriach stopnia naruszenia ustawowego zakazu.
- (165) Rozważając wagę naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, należy wziąć pod uwagę stopień naruszenia dóbr i wartości chronionych Ustawą przez sprawcę deliktu administracyjnego. Do dóbr i wartości chronionych przez Ustawę bez wątpienia należy dotrzymywanie przez przedsiębiorców, w obrocie handlowym zobowiązań umownych w zakresie terminowego regulowania płatności oraz stosowanie w relacjach handlowych terminów zapłaty zgodnych z Ustawą. Ma to prowadzić do poprawy dyscypliny płatniczej, a co za tym idzie zapobiegać powstawaniu zatorów płatniczych, co jest kluczowe dla zapewnienia ochrony konkurencji oraz stabilności gospodarki. W ten sposób ma się realizować pośrednia ochrona interesów ekonomicznych wierzycieli.
- (166) Jednocześnie, mając na względzie indywidualizację kary, przy ocenie tej należy również wziąć pod uwagę subiektywną stronę skali naruszenia zakazu, a zatem relatywizować ją do skali prowadzonej przez Stronę postępowania działalności, wyrażającej się w łącznej

liczbie faktur lub wartości świadczeń pieniężnych analizowanych w okresie objętym postępowaniem.

- (167) W tym miejscu należy wskazać, że sposób kalkulacji kary w oparciu o wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy uwzględnia już aspekt długości opóźnień w powiązaniu z wartością Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych i w ten sposób podstawowy wymiar kary obejmuje już niejako wagę naruszenia w tym zakresie. Biorąc pod uwagę zastosowany przez ustawodawcę algorytm, w którym przewidział on, że najniższą sankcją objęte są opóźnienia wynoszące od 1 do 30 dni (WŚ1) zaś najwyższą - opóźnienia przekraczające 365 dni (WŚ5), to wszelkie dodatkowe modyfikacje wysokości nakładanej kary uwzględniające wagę naruszenia, a w tym przypadku jej obniżenie względem kary maksymalnej mogłyby zostać zastosowane z uwzględnieniem opóźnień relatywnie krótkich w odniesieniu do ww. widełek 1-30 dni. Prezes Urzędu byłby skłonny uznać wagę naruszenia za „nieznaczną”, a więc uzasadniającą obniżenie kary, jedynie w razie przewagi relatywnie krótkich opóźnień, maksymalnie do 7 dni, w odniesieniu do wszystkich opóźnień ustalonych w sprawie.
- (168) Wskazać należy, że obowiązek terminowego regulowania świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów wynika bezpośrednio z przepisów Ustawy i stanowi element szczególnej ochrony dóbr prawnie chronionych, tj. płynności finansowej przedsiębiorców, w szczególności tych z sektora MŚP. Opóźnienie z zapłatą - niezależnie od jego długości - stanowi zawsze naruszenie prawa i jest równoznaczne z wymuszeniem kredytu kupieckiego przez dłużnika. Zdaniem Prezesa Urzędu „relatywnie krótkie” to opóźnienia, których dolegliwość dla wierzyciela jest najmniej odczuwalna, z pewnością należą do nich opóźnienia jednodniowe.
- (169) Przyjęcie przez Prezesa Urzędu 7 dni jako górnej granicy uznania opóźnienia za relatywnie krótkie na potrzeby oceny wagi naruszenia stanowi rozwiązanie korzystne dla Strony. Nawet, jeśli - jak twierdzi Strona - część świadczeń została spełniona z opóźnieniem wynoszącym jedynie do [informacja prawnie chroniona] dni od upływu terminu płatności, okoliczność ta została już uwzględniona w ramach przyjętego przez Prezesa Urzędu rozumienia opóźnienia relatywnie krótkiego. Oznacza to, że sam fakt uregulowania części świadczeń w pierwszych dniach po terminie płatności znalazł już swoje odzwierciedlenie poprzez zastosowanie korzystnej dla Strony interpretacji pojęcia opóźnienia relatywnie krótkiego. W konsekwencji, okoliczność ta nie stanowi samodzielnej okoliczności przemawiającej za dalszym obniżeniem oceny wagi naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (170) Zdaniem Prezesa Urzędu, aby relatywnie krótkie opóźnienia mogły przemawiać za uznaniem tego naruszenia za mniej istotne, powinny one wyraźnie przeważać nad pozostałymi

opóźnieniami stwierdzonymi w toku postępowania. Tylko w takim przypadku można uznać, że ich występowanie uzasadnia ocenę naruszenia jako mniej istotnego.

- (171) W niniejszej sprawie Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni wynosi [informacja prawnie chroniona], co w stosunku do [informacja prawnie chroniona] wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych stanowi [informacja prawnie chroniona]. Oznacza to, że wśród świadczeń będących podstawą stwierdzenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przeważały opóźnienia o relatywnie krótkim charakterze.
- (172) W toku postępowania, w piśmie z 7 lutego 2025 r. Strona wyjaśniła, że opóźnienia w płatnościach [informacja prawnie chroniona] wynikały z [informacja prawnie chroniona].
- (173) Wyjaśnienia Strony w tym zakresie zasługują na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy jednak wskazać, że ww. okoliczność nie może wprawdzie prowadzić do wyłączenia odpowiedzialności Strony postępowania za nieterminowe spełnienie świadczeń pieniężnych, gdyż to na Stronie, jako dłużniku, spoczywa obowiązek zapewnienia takiej organizacji procesu płatniczego, który umożliwia terminowe wykonanie zobowiązań. Niemniej jednak, mając na uwadze charakter wyżej wskazanej przyczyny, Prezes Urzędu uznał ją za okoliczność przemawiającą za złagodzeniem wymiaru kary. W szczególności, Prezes Urzędu uwzględnił, że opóźnienia związane z [informacja prawnie chroniona] były krótkotrwałe i wynosiły [informacja prawnie chroniona] - ich wystąpienie nie było zaś związane z [informacja prawnie chroniona]. Zdaniem Prezesa Urzędu, [informacja prawnie chroniona]. Nie sposób zatem utożsamiać tego rodzaju opóźnień z celowym działaniem na niekorzyść wierzycieli ani z przejawem niedbalstwa czy braku należytej staranności po stronie dłużnika. Opóźnienia nieprzekraczające [informacja prawnie chroniona] dni stanowiły w znacznej mierze [informacja prawnie chroniona].
- (174) Jednocześnie, nie można pominąć faktu, że opóźnienia nieprzekraczające 7 dni stanowiły zdecydowaną większość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych pod względem ich wartości. Okoliczność ta, w ocenie Prezesa Urzędu, przemawia za uznaniem, że zasadnicza część stwierdzonego naruszenia miała mniejszy ciężar gatunkowy, aniżeli miałoby to miejsce w przypadku dominacji opóźnień długotrwałych. Jak już wskazano na początku, podkreślenia wymaga, że nie oznacza to, iż samo występowanie krótkich opóźnień wyłącza odpowiedzialność Strony za naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Okoliczność ta podlega jednak uwzględnieniu przy ocenie wagi naruszenia oraz ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej.

- (175) Ponadto, na ocenę wagi naruszenia wpływ miała również okoliczność, że w relacji z kontrahentami posiadającymi status MŚP Strona postępowania nie naruszyła terminów określonych w art. 7 ust. 2a Ustawy, regulujących kwestię maksymalnych terminów zapłaty.
- (176) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu uznał, że przewaga opóźnień nieprzekraczających 7 dni, jak i okoliczność, że stwierdzone opóźnienia były [informacja prawnie chroniona]a nie celowego działania Strony zmierzającego do odsunięcia w czasie spełnienia wymagalnych świadczeń pieniężnych, przemawia za przyjęciem w tym zakresie mniejszej wagi stwierdzonego naruszenia. Dlatego też, okoliczność ta została uwzględniona na korzyść Strony przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej.

3. 2. 2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania

- (177) Rozpatrując drugą dyrektywę wymiaru kary, czyli okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania (art. 13v ust. 2b pkt 2 Ustawy) Prezes Urzędu ustalił, co następuje.
- (178) Przez okoliczności naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych należy rozumieć okoliczności, w jakich doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, składające się na sytuację faktyczną lub prawną, w której znajdowała się Strona postępowania, w okresie objętym postępowaniem. Nie ma przy tym wątpliwości, że okoliczności te powinny pozostawać w związku przyczynowym z naruszeniem zakazu, a zatem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Nie budzi przy tym wątpliwości, że okoliczności te powinny pozostawać w związku przyczynowym z naruszeniem zakazu, a zatem z nadmiernym opóźnianiem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (179) W odniesieniu do okoliczności, które w ocenie Strony postępowania uzasadniały wystąpienie opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych Strona wskazała, że [informacja prawnie chroniona]. Na potwierdzenie tych twierdzeń nie przedłożyła jednak żadnych dowodów ani nie wskazała [informacja prawnie chroniona].
- (180) Prezes Urzędu wziął pod uwagę wyżej wskazane przez Stronę okoliczności, jednak nie mogły one zostać uwzględnione przy miarkowaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej. W wezwaniu z 16 stycznia 2025 r. Prezes Urzędu wyraźnie wskazał, iż obowiązkiem Strony jest wyczerpujące przedstawienie oraz należyte udokumentowanie okoliczności, na które się powołuje. Tym samym, to na niej spoczywał ciężar wykazania istnienia tych okoliczności oraz ich wpływu na powstanie opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Tymczasem, mimo tego, w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu, poza ogólnym powołaniem się na [informacja prawnie chroniona]Strona nie wykazała istnienia związku przyczynowego pomiędzy tą okolicznością a stwierdzonymi opóźnieniami, w szczególności nie przedłożyła dowodów pozwalających na zweryfikowanie podnoszonych przez nią twierdzeń.

W konsekwencji, twierdzenia Strony w tym zakresie pozostały nieoparte materiałem dowodowym.

(181) Przede wszystkim, Strona postępowania nie przedłożyła [informacja prawnie chroniona].

Dlatego też, twierdzenia Strony nie mogły zostać uznane za wykazane i uwzględnione przy wymiarze administracyjnej kary pieniężnej. Brak jest bowiem podstaw do ustalenia, [informacja prawnie chroniona] miały wpływ na powstanie opóźnień po stronie Strony postępowania. Niezależnie od powyższego, należy wskazać, że nawet przy założeniu, iż wskazywane przez Stronę okoliczności faktyczne wystąpiły, ich uwzględnienie przy miarkowaniu kary wymagałoby wykazania istnienia bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy [informacja prawnie chroniona] a opóźnieniami Strony w spełnianiu własnych świadczeń pieniężnych. Strona nie wykazała jednak istnienia takiego związku. W szczególności nie wskazała, które z zakwestionowanych opóźnień pozostawały następstwem [informacja prawnie chroniona].

(182) Strona postępowania powołała się również na [informacja prawnie chroniona].

(183) Odnosząc się do argumentacji Strony dotyczącej [informacja prawnie chroniona] należy wskazać, że okoliczności te nie mogły zostać uwzględnione jako przesłanka przemawiająca za obniżeniem wysokości administracyjnej kary pieniężnej. Prezes Urzędu dostrzega, że [informacja prawnie chroniona]. W ocenie Prezesa Urzędu, okoliczności te stanowią jednak element ryzyka gospodarczego związanego z prowadzeniem działalności [informacja prawnie chroniona]. Należy bowiem podkreślić, że [informacja prawnie chroniona]. Przyjęcie stanowiska odmiennego prowadziłoby bowiem do sytuacji, w której [informacja prawnie chroniona]. Jednocześnie, podkreślenia wymaga, że zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma na celu ochronę terminowości rozliczeń pomiędzy przedsiębiorcami oraz ograniczenie zjawiska przenoszenia zatorów płatniczych w ramach kolejnych ogniw obrotu gospodarczego. Uwzględnienie jako okoliczności łagodzącej [informacja prawnie chroniona]. Co więcej, należy wskazać, że Strona nie wykazała, aby [informacja prawnie chroniona] miała bezpośredni wpływ na konkretne opóźnienia objęte niniejszym postępowaniem - nie przedstawiła bowiem informacji pozwalających na ustalenie, [informacja prawnie chroniona]. W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że [informacja prawnie chroniona] nie stanowią okoliczności uzasadniających obniżenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej.

(184) Odnosząc się do wpływu wskazywanych przez Stronę okoliczności na terminowość spełniania świadczeń pieniężnych Strona powołała się również na występujące w okresie objętym postępowaniem [informacja prawnie chroniona].

- (185) Odnosząc się z kolei do argumentacji Strony dotyczącej [informacja prawnie chroniona], Prezes Urzędu wskazuje, że okoliczności te nie zostały przez Stronę wykazane w sposób pozwalający na ustalenie ich rzeczywistego wpływu na powstanie opóźnień objętych niniejszym postępowaniem. Sam fakt [informacja prawnie chroniona] nie przesądza bowiem o tym, że zdarzenie to miało istotny wpływ na nieterminowe spełnianie świadczeń pieniężnych przez Stronę. Dla uznania tej okoliczności za przemawiającą na korzyść Strony konieczne byłoby wykazanie nie tylko samego wystąpienia [informacja prawnie chroniona], ale również istnienia bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy tym zdarzeniem a konkretnymi opóźnieniami w realizacji poszczególnych zobowiązań. W szczególności, Strona nie wskazała, których płatności dotyczyły opóźnienia wynikające z [informacja prawnie chroniona]. Ponadto, nie wykazano również, aby w okresie [informacja prawnie chroniona].
- (186) Należy przy tym podkreślić, że przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą jest zobowiązany do [informacja prawnie chroniona]. Zgodnie z art. 355 § 2 k.c., należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Wymóg zachowania podwyższonego standardu oznacza z kolei, że profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego powinien wdrożyć odpowiednie mechanizmy organizacyjne zapewniające możliwość terminowego wykonywania zobowiązań, w szczególności [informacja prawnie chroniona]. [informacja prawnie chroniona] stanowią naturalne i przewidywalne elementy funkcjonowania każdego przedsiębiorstwa, a związane z nimi ryzyko [informacja prawnie chroniona]. Przyjęcie stanowiska odmiennego prowadziłoby bowiem do sytuacji, w której [informacja prawnie chroniona]. W ocenie Prezesa Urzędu, wskazane przez Stronę okoliczności dotyczące [informacja prawnie chroniona] nie mogą zatem zostać uznane za okoliczności łagodzące, ponieważ Strona nie wykazała ich wpływu na konkretne opóźnienia objęte postępowaniem. Co więcej, dotyczą one [informacja prawnie chroniona], za którą to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność.
- (187) Strona wskazała również, że w okresie objętym postępowaniem występowały przypadki, które niezależnie od niej miały uniemożliwić terminowe regulowanie należności. W szczególności powołała się na [informacja prawnie chroniona].
- (188) Odnosząc się do powyższej argumentacji Prezes Urzędu wskazuje, że samo ogólne powołanie się przez Stronę na występowanie tego rodzaju zdarzeń nie jest wystarczające do uznania ich za okoliczności wpływające na zmniejszenie wysokości administracyjnej kary pieniężnej. Dla dokonania takiej oceny konieczne byłoby bowiem wykazanie, że konkretne zdarzenia pozostawały w bezpośrednim związku przyczynowym z poszczególnymi opóźnieniami objętymi niniejszym postępowaniem. Strona nie wskazała jednak, [informacja prawnie

chroniona]. Ponadto, nie przedstawiła dokumentów potwierdzających wystąpienie takich sytuacji, w szczególności korespondencji dotyczącej [informacja prawnie chroniona] pozwalających na powiązanie tych okoliczności z konkretnymi opóźnieniami. Należy przy tym podkreślić, [informacja prawnie chroniona]. Ocena wpływu takich okoliczności na terminowość płatności wymaga każdorazowo wykazania, że w konkretnych okolicznościach danej sprawy istniała rzeczywista i uzasadniona przeszkoda uniemożliwiająca dokonanie zapłaty w terminie.

- (189) Wobec powyższego, Prezes Urzędu uznał, że wskazane przez Stronę okoliczności mają charakter ogólny i nie zostały wykazane w odniesieniu do konkretnych świadczeń pieniężnych objętych postępowaniem. Z uwagi na brak wykazania ich rzeczywistego wpływu na powstanie stwierdzonych opóźnień nie mogą zostać uwzględnione jako okoliczność stanowiąca podstawę do obniżenia wysokości nakładanej administracyjnej kary pieniężnej.

3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania w celu zaprzestania naruszenia

- (190) Rozważając trzecią dyrektywę wymiaru kary, czyli działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.
- (191) Działania podejmowane przez Stronę powinny stanowić realizację planu ukierunkowanego na zaprzestanie naruszenia (np. działania o charakterze organizacyjnym, technicznym, technologicznym, proceduralnym, ekonomicznym).
- (192) W piśmie z 7 lutego 2025 r. Strona wskazała, że po otrzymaniu postanowienia Prezesa Urzędu o wszczęciu postępowania [informacja prawnie chroniona]. Na potwierdzenie powyższych twierdzeń Strona przedłożyła [informacja prawnie chroniona], z której wynika, że podjęto decyzję o [informacja prawnie chroniona].
- (193) Należy zauważyć, że postanowienie Prezesa Urzędu o wszczęciu postępowania zostało wydane 30 grudnia 2024 r. i doręczone Stronie na początku stycznia 2025 r. Tym samym, działania podjęte przez Stronę dopiero po otrzymaniu informacji o wszczęciu postępowania nie mają charakteru autonomicznego i dobrowolnego, lecz pozostają w bezpośrednim związku z ryzykiem nałożenia sankcji w postaci administracyjnej kary pieniężnej. W takich okolicznościach nie sposób zatem przyjąć, aby Strona podjęła działania zapobiegawcze lub naprawcze z własnej inicjatywy, skoro impulsem do ich wdrożenia było wszczęcie postępowania przez Prezesa Urzędu, a nie samodzielne rozpoznanie nieprawidłowości i dążenie do ich usunięcia przed jego interwencją. Działania naprawcze podejmowane dopiero w reakcji na interwencję Prezesa Urzędu nie mieszczą się bowiem w kryteriach „własnej inicjatywy”, która zakłada aktywność Strony podjętą jeszcze przed powzięciem przez nią wiadomości o postępowaniu lub niezależnie od jego wszczęcia. Za działania

podjęte z własnej inicjatywy mogą zatem zostać uznane wyłącznie takie czynności, które zostały wdrożone niezależnie od wszczęcia postępowania, w szczególności przed powzięciem przez Stronę wiedzy o prowadzeniu wobec niej czynności. Tylko wówczas możliwe jest przypisanie im waloru dobrowolności oraz rzeczywistego wpływu na zaprzestanie naruszenia.

- (194) W niniejszej sprawie, [informacja prawnie chroniona] zostały zainicjowane przez Stronę już po wszczęciu postępowania przez Prezesa Urzędu, co przesądza, iż miały one charakter reaktywny, a nie prewencyjny. Impulsem do ich wdrożenia było bowiem doręczenie postanowienia o wszczęciu postępowania i jak wskazano w przekazanej [informacja prawnie chroniona]. Takie działania nie stanowiły zatem samodzielnej i dobrowolnej refleksji Strony nad koniecznością zmiany praktyki płatniczej.
- (195) W tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie z art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy, ocenie w niniejszym postępowaniu jako działania podjęte przez stronę w celu zaprzestania naruszenia mogą podlegać wyłącznie takie działania, które odnoszą się do naruszenia będącego przedmiotem tego postępowania i zostały podjęte w okresie relewantnym dla jego oceny, tj. luty, marzec, kwiecień 2024 r., kiedy doszło do stwierdzonego naruszenia prawa. Przepis ten odnosi się bowiem do działań zmierzających do zaprzestania konkretnego naruszenia, za które wymierzana jest kara, a nie do działań mających na celu zapobieganie ewentualnym naruszeniom, które mogłyby wystąpić w przyszłości. Wynika to również z wykładni językowej art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy, który posługuje się pojęciem „naruszenia” (konkretnego, będącego przedmiotem postępowania) w liczbie pojedynczej, odnosząc je do konkretnego naruszenia będącego przedmiotem postępowania, a nie „naruszeń” (nieokreślonych, mogących powstać w przyszłości). Oznacza to, że znaczenie dla oceny przesłanek z art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy mogą mieć jedynie działania podjęte przez Stronę w celu zaprzestania tego właśnie naruszenia, a nie działania o charakterze prewencyjnym, ukierunkowanym na uniknięcie podobnych naruszeń w przyszłości.
- (196) W konsekwencji, opisane przez Stronę działania nie mogą zostać uznane za działania podjęte z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia, wobec czego nie podlegają uwzględnieniu jako okoliczność łagodząca przy miarkowaniu administracyjnej kary pieniężnej. Ponadto, Strona nie wykazała, aby z własnej inicjatywy podjęła jakiegokolwiek działania zmierzające do wyeliminowania opóźnień w regulowaniu zobowiązań i zapewnienia zgodności prowadzonej działalności z wymogami Ustawy.
- (197) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu uznał, że wskazane przez Stronę okoliczności nie świadczą o podjęciu przez nią z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia, wobec czego nie mogą stanowić podstawy do obniżenia wysokości nakładanej administracyjnej kary pieniężnej.

3.2.4. Współpraca Strony z Prezesem Urzędu w toku postępowania

- (198) Rozważając czwartą dyrektywę wymiaru kary, tj. współpracę Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania (art. 13v ust. 2b pkt 4 Ustawy), należy wskazać, co następuje.
- (199) Prezes Urzędu wziął pod uwagę całokształt zachowania Strony w toku prowadzonego postępowania, w tym w szczególności terminowość oraz zakres przekazywanych informacji i dokumentów, stopień kompletności przedstawionych danych, a także sposób realizacji obowiązków wynikających z kierowanych do Strony wezwań.
- (200) Prezes Urzędu wskazuje, że w piśmie z 16 czerwca 2026 r. Strona postępowania podkreśliła, że [informacja prawnie chroniona].
- (201) Prezes Urzędu stwierdził, że Strona podjęła czynną współpracę w toku prowadzonego postępowania, współdziałając i nie utrudniając jego przebiegu oraz podejmowała czynności zmierzające do realizacji obowiązków procesowych.
- (202) Strona postępowania [informacja prawnie chroniona], dążąc do tego, aby obraz przedstawionych informacji był kompletny i pozwalał na prawidłową ocenę stanu faktycznego.
- (203) Strona prawidłowo i kompletnie wypełniła przekazaną jej Tabelę nr 1, przedstawiając rzetelne i wiarygodne dane dotyczące świadczeń pieniężnych podlegających analizie w niniejszym postępowaniu, które znalazły potwierdzenie w przedłożonym przez nią materiale dowodowym. Strona wyczerpująco odpowiadała również na kierowane do niej w toku postępowania wezwania, w których Prezes Urzędu zwracał się o dalsze wyjaśnienia oraz przedłożenie dodatkowych dowodów dotyczących poszczególnych kontrahentów i konkretnych świadczeń pieniężnych. Przedkładane przez Stronę dokumenty były [informacja prawnie chroniona]. Sposób przygotowania i przedstawienia materiału dowodowego w istotnym stopniu ułatwił Prezesowi Urzędu analizę obszernego materiału zgromadzonego w toku postępowania. Należy również wskazać, że Strona, odnosząc się do poszczególnych kwestii wymagających wyjaśnienia, przedkładała dokumenty pozwalające na ich weryfikację.
- (204) Powyższe okoliczności Prezes Urzędu uwzględnił przy wymiarze administracyjnej kary pieniężnej, jako przemawiające na korzyść Strony. Strona w sposób należyty współpracowała bowiem z Prezesem Urzędu w toku postępowania, przekazując wymagane informacje i dokumenty oraz udzielając wyjaśnień w zakresie niezbędnym do dokonania ustaleń dotyczących poszczególnych świadczeń pieniężnych. Istotne znaczenie miała również kompletność i sposób uporządkowania przedłożonego materiału dowodowego, który

pozwalat na sprawną weryfikację przedstawionych przez Stronę danych. Okoliczności te świadczą, w ocenie Prezesa Urzędu, o aktywnej postawie Strony w toku postępowania i ułatwiły dokonanie ustaleń niezbędnych do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy.

(205) W konsekwencji, okoliczności te zostały uwzględnione na korzyść Strony przy wymiarze administracyjnej kary pieniężnej.

3.2.5. Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych

(206) Odnosząc się do ostatniej dyrektywy wymiaru kary, tj. spełnienia przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania, Prezes Urzędu nie stwierdził w niniejszej sprawie zaistnienia powyższej okoliczności.

(207) Należy podkreślić, że uregulowanie zaległych świadczeń pieniężnych po wszczęciu postępowania może - co do zasady - stanowić okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, jednakże, wyłącznie wówczas, gdy zapłata obejmuje zarówno należność główną, jak również odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych i nastąpi to nie później niż przed upływem 60 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania. Tymczasem, w niniejszej sprawie Strona nie przedstawiła dowodów potwierdzających, że dokonała zapłaty zaległych zobowiązań wraz z należnymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych. Analiza całości zgromadzonego materiału dowodowego również nie pozwala na stwierdzenie, aby przesłanka ta została spełniona.

(208) W piśmie z 7 lutego 2025 r. Strona wskazała, że [informacja prawnie chroniona], jednakże nie wykazała, aby wraz z zapłatą należności głównych doszło również do zapłaty odsetek, o których mowa w art. 13v ust. 2b pkt 5 Ustawy.

(209) Tym samym, nie sposób uznać, iż w niniejszej sprawie doszło do pełnego wykonania zobowiązania. Należy bowiem podkreślić, że świadczenie pieniężne obejmuje nie tylko obowiązek zapłaty należności głównej, lecz również obowiązek zapłaty należnych wierzycielowi odsetek, które stanowią ustawowo przewidzianą rekompensatę za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. [informacja prawnie chroniona]. Dopóki wierzyciele nie otrzymali należnych im odsetek, dopóty pozostają pozbawieni pełnej rekompensaty za okres, w którym nie mogli korzystać z przysługujących im środków pieniężnych. W konsekwencji, brak jest podstaw do przyjęcia, że Strona postępowania w pełni naprawiła skutki swego zachowania.

(210) Przestępka ta mogłaby zostać uznana za łagodzącą jedynie w sytuacji, gdyby Strona wykazała, że uregulowała całość należności wynikających z opóźnionych transakcji handlowych, obejmujących zarówno należności główne, jak i należne wierzycielom odsetki. Ciężar wykazania wystąpienia tej okoliczności spoczywa z kolei na Stronie, która powołuje się na nią jako na podstawę zastosowania łagodniejszej sankcji. Tymczasem, w niniejszej sprawie Strona [informacja prawnie chroniona]. Brak wykazania tej okoliczności uniemożliwia przyjęcie, że Strona w sposób pełny i skuteczny usunęła skutki stwierdzonego naruszenia, a tym samym zastosowanie wyżej wskazanej przestępki, jako okoliczności przemawiającej za złagodzeniem sankcji.

(211) Wobec braku przedstawienia w tym zakresie stosownych dowodów, Prezes Urzędu nie może uwzględnić tej okoliczności jako łagodzącej przy ustalaniu wymiaru kary, a tym samym uznać, że Strona spełniła przestępkę, o której mowa w art. 13v ust. 2b pkt 5 Ustawy.

(212) Podsumowując, przy wymiarze administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu uwzględnił wszystkie ustalone w sprawie i opisane powyżej okoliczności stanowiące przestępki miarkowania kary. Mając na uwadze w szczególności niższą wagę naruszenia oraz współpracę Strony w toku postępowania, wymierzona przez Prezesa Urzędu administracyjna kara pieniężna została ustalona na poziomie niższym, niż wynikający z zastosowania wzoru określonego w art. 13v ust. 2 Ustawy.

3.3. Wysokość kary pieniężnej

(213) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu ustalając wymiar kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę, uwzględnił na korzyść Strony opisane powyżej okoliczności łagodzące, dokonał miarkowania maksymalnej administracyjnej kary pieniężnej, ustalił wysokość administracyjnej kary pieniężnej na kwotę 170 983,31 zł i w konsekwencji orzekł jak w punkcie I.2. sentencji decyzji.

(214) Jest to zarazem kara mieszcząca się w granicach kary maksymalnej obliczonej w sposób określony w art. 13v ust. 2 Ustawy, z pominięciem świadczeń wskazanych w art. 13v ust. 2a Ustawy i uwzględniająca dyrektywy wymiaru kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b Ustawy.

(215) Prezes Urzędu wskazuje, że kara pieniężna ma znaczenie edukacyjne dla samego przedsiębiorcy i ma zapobiec ponownemu naruszeniu przez Stronę przepisów Ustawy. W konsekwencji, kara ma zatem być nie tylko odczuwalną dolegliwością dla Strony, jako reakcja na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, i to zarówno dla podmiotu karanego, jak i innych przedsiębiorców dopuszczających się naruszeniem nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Kara ta ma za zadanie motywować adresatów norm prawnych do ich respektowania i służy

zapobieganiu ponownemu naruszeniu przepisów Ustawy w przyszłości. Wymierzona Stronie kara pieniężna jest adekwatna do stopnia dokonanego przez Stronę naruszenia.

(216) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

(217) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

(218) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa Urzędu niniejszą decyzją, Strona postępowania jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

VI. Koszty postępowania

(219) Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej koszty postępowania.

(220) Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

(221) Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

(222) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(223) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 184,00 złotych.

Dowód: Wykaz kosztów postępowania [097].

(224) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 184,00 złotych i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji. Ww. kwotę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

VII. Pouczenie

(225) Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy²⁵ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji²⁶. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji²⁷.

(226) Jeżeli w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Strona postępowania:

- 1) uiści w całości karę pieniężną, oraz
 - 2) zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy
- Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej o 20%.²⁸ W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej kary pieniężnej²⁹.

(227) Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy powinno zostać złożone na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej i doręczone Prezesowi Urzędu przed upływem 14 dni od dnia doręczenia Stronie niniejszej decyzji.

(228) W przypadku złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez pełnomocnika, z pełnomocnictwa udzielonego przez Stronę powinno wynikać umocowanie dla pełnomocnika do złożenia przedmiotowego oświadczenia.

(229) Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna³⁰.

²⁵ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy

²⁶ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a w zw. z art. 13q Ustawy

²⁷ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a w zw. z art. 13q Ustawy

²⁸ Na podstawie art. 13v ust. 3 Ustawy

²⁹ Na podstawie art. 13v ust. 4 Ustawy

³⁰ Na podstawie art. 127a § 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

- (230) Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji³¹.
- (231) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu³².
- (232) Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
- 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł³³.
- (233) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika³⁴.
- (234) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:
- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy³⁵;
 - 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa Urzędu w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia³⁶;
 - 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie³⁷;
 - 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie³⁸;

³¹Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2026 r. poz. 143), dalej: „p.p.s.a.”

³²Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

³³Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535)

³⁴Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

³⁵Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 kpa w zw. z art. 13q Ustawy.

³⁶Na podstawie art. 141 § 2 w zw. z art. 144 w zw. z art. 127 § 3 kpa w zw. z art. 13q Ustawy.

³⁷Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

³⁸Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu³⁹;
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł⁴⁰;
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁴¹.

(235) Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Marlena Boba
Zastępca Dyrektora
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/*

Załącznik:

Tabela A

Otrzymuje:

[informacja prawnie chroniona]

³⁹ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

⁴⁰ Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).

⁴¹ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

Tabela A

[illegible]